

102 О съдъбыте Твои не се уклонихъ: защото си ме Ты научилъ.

103 Колко благи сѫ словесата Твои въ гортанъатъ ми! по (сладки сѫ) ѿ медъ во устата ми.

104 Отъ заповѣдите Твои станахъ разгменъ: затова возненавидѣхъ секїй пътъ лъжливъ.

И8нъ.

105 Свѣтилникъ предъ нозѣте ми (Е) словото Твое, и свѣтлина въ пътеките мои.

106 Заклехсе, и поставамъ твърдопостоянъ, да сохранивамъ съдъбыте на-правдинаТА Твоя.

107 Пострадахъ въ скорбъ твърде многъ: Господи, животвори ме споретъ словото Твое.

108 Прѣими, молимсѧ, самопроизволните приношениѧ на-устата ми, Господи: и научи ме съдъбыте Твои.

109 Душата ми (Е) секога въ бѣдѣ: законатъ Твой обаче не злобарихъ.

110 Нечестивите поставиха ми примкѣ: но азъ ѿ заповѣдите Твои не уклонихсе.

111 Свидѣтелствата Твои наслѣдвахъ во вѣка: защото тїа (сѫ) веселіе на-срдцето ми.

112 Преклонихъ срдцето ми за да творимъ повелѣнїата Твои секога (дори) до край.

Самехъ.

113 Возненавидѣхъ развращенните смысленїѧ: а законатъ Твой возлюбихъ.

114 Ты (си) покровъ мой, и защищенїе мое: на словото Твое се надамъ.

115 Отдалечетесе ѿ мене (вїе) които сте лъкави: защото ще сохранивамъ заповѣдите на-Бога моегъ.

116 Подтверждавай ме споретъ словото Твое, и ще живѣемъ: и не ме посрами во упованїето мое.